

N:o 26.

Ank. till Riksd. Kansli d. 16 Mars 1867, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 5) Utlåtande N:o 3,
angående fråga om flyttning af länsresidenset i Calmar
till Oscarshamn samt underdånig skrifvelse till Kongl.
Maj:t om denna frågas utredning och framläggande för
nästa Riksdag.*

Herr *C. J. Svensén* har uti en till Utskottet från Kammarerna remitterad motion, N:o 145, anhållit, att Riksdagen ville för sin del besluta, att ofvannämnda länsresidens för Calmar län och Öland måtte förflyttas från Calmar till Oscarshamn, äfvensom att aflåta underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, med annmälan om detta beslut samt begäran att frågan utredes och förslag derom framläggas vid nästa Riksdag.

Såsom skäl för den föreslagna flyttningen af länsresidens har motionären framhållit, att, då, i följd af Calmar läns alltför långsträckta figur, det icke kunde i alla dess delar blifva föremål för ett Landshöfdinge-embetes vederbörliga omvårdnad, men länets delning i tvänne sådana vore förenad med för stora kostnader, att uppvägas af fördelarne deraf, den ifrågasatta flyttningen utgjorde ett sätt att afhjelpa, om icke alla, åtminstone största delen af de utaf motionären antagna olägenheter, hvilket han upp gifvit skulle kunna tillvägabringas med så ringa kostnader, att de knappast förtjenade omnämnas, ehuru motionären beräknat dem till 150,000 R:dr, hvarjemte han åberopat, att Oscarshamn är beläget ungefär midt på längden af länet, hvarigenom, med denna stad till länsresidens, folkmäng-

den skulle blifva nästan lika stor på ömse sidor och Kongl. Maj:ts Befallningshafvande kunde lätt komma till länets alla delar när så erfordrades, och skulle, enligt motionärens förmenande, flyttningskostnaden betydligt förminska genom försäljning af residenshuset i Calmar, likasom uppförande i Oscarshamn af länsfängelsebyggnad, i sammanhang med residensflyttningen, icke fick anses föranledd endast af densamma, emedan en dylik fängelsebyggnad länge varit påtänkt och tillämnad i norra länsdelen.

Utskottet har vid denna motions behandling ej kunnat förbise att motionären sjelf antagit frågan om den föreslagna länsresidens-flyttningen icke blifvit bebörigen utredd, hvilket dock bort hafva föregått förslaget om Riksdagens beslut derom, i stället att, såsom motionären ifrågasatt, utredningen af frågan först sedermera skulle ega rum, och emedan i densamma till Riksdagens pröfning öfverlemnade outredda skick tillförlitlig grund saknas för bedömande af frågans vikt för länet, som ej kan anses vara af motionären ådagalagd, samt i allt fall den med residensflyttningen förenade kostnad, deröfver han icke upplyst någon beräkning af sakkunnig person gjorts, förtjenar vida mer afseende än motionären förmenat, finner Utskottet sig böra tillstyrka Riksdagen,

att den ifrågavarande motionen anses icke föranledda till vidare åtgärd.

Stockholm den 1 Mars 1867.

På Utskottets vägnar:

Axel Reutercrona.

Ordförande.
